

periodístico "Teodoro Llorente", que obtuvo, precisamente, por un reportaje dedicado a reivindicar el monumento y la personalidad de quien nuestro galardonado poeta reconoce y se honra llamándole su maestro...

... ..
...Durán y Tortajada es un poeta fácil y de una sensibilidad y de un gusto muy exquisitos. Domina y enaltece la poesía vernácula. También es un buen prosista castellano. En "Las Provincias" se publican crónicas suyas muy amenas, de un delicado y sano humorismo. Fué colaborador asiduo de "Blanco y Negro", donde publicó cuentos sumamente finos. En lengua vernácula fué el fundador en Valencia de "Nostra Novel·la"...

T. LLORENTE Y FALCO

(Del prólogo para el libro de Durán y Tortajada "Poema de Valencia", de próxima publicación.)

Abans de poder reconéixer la puritat i l'abundància de lèxic, la riquesa de les formes poètiques, ací, tan harmoniosament cristalitzades, havia sentit profund encís estètic que m'empenyava vers la fruició i m'allunyava del discorriment.

Enric Duran ha trobat per a temes eterns, expressions que fan pensar en llur perennitat. Tot està ací trascendit; l'aigua esdevé simfonia: la terra, feconditat, i els remors dels vents es tornen clarineteig de la Història.

MANUEL PALAU

Adonar-se de les cançons d'una Comarca no és gens fàcil. Cal tindre una oïda finíssima i un cor molt tendre, és a dir, cal posseir el predomini de l'emoció damunt l'intel·lecte. Adonar-se de les cançons de l'Horta i, després, conjugar-les en uns bellíssims poemes és propi dels grans poetes valencians. Enric Duran i Tortajada, en aquest cançoneret, ha reflectit la vida de la Natura mitjançant no la raó, ans el sentiment sota el guiatge dels grans models llorentins. Per això aquest aplec de "Cançons de l'horta" és una obra perfecta de poeta.

CARLES SALVADOR